A oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio – takvi su nevjernici

Od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma, prenosi se da je kazao u vezi sa riječima Uzvišenog: "A oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio – takvi su nevjernici." (El-Maide, 44), i: "...takvi su nasilnici." (El-Maide, 45), i: "...takvi su grješnici." (El-Maide, 47) – da su objavljeni povodom dvije jevrejske skupine. Jedna je još u džahilijjetu bila moćnija od druge, pa su se dogovorili da za ubijenog iz uglednije skupine odšteta bude pedeset tovara žita, a za ubijenog iz slabije skupine stotinu. Tako su postupali sve dok Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, nije došao u Medinu. Njegovim dolaskom obje skupine su izgubile dotadašnju nadmoć, iako tada još nije imao punu vlast nad njima jer je sa njima sklopio sporazum. Nakon toga pripadnik slabije skupine ubio je čovjeka iz uglednije skupine, pa su ugledni poslali zahtjev da im se isplati stotinu tovara žita. Slabija skupina odgovori: "Kako može biti da dva plemena iste vjere, porijekla i zemlje imaju različitu odštetu za ubijene? Mi smo vam to ranije davali samo zbog vaše sile i naše bojazni. A sada, kada je došao Muhammed, nećemo vam to više davati." Skoro je došlo do rata među njima, pa su se složili da za sudiju uzmu Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Uglednija skupina tada reče: "Tako nam Allaha, Muhammed vam neće dosuditi dvostruko više nego njima. Oni govore istinu — to smo uzimali samo zbog naše sile nad njima." Zatim su poslali neke licemjere da ispitaju kakav će biti Poslanikov sud: ako presudi u njihovu korist, prihvatit će ga za sudiju, a ako ne presudi kako žele, odbit će njegov sud. Kada su ti ljudi došli Allahovom Poslaniku, On ga je obavijestio o svemu što su skrivali i namjeravali, pa je objavio ajete: "O Poslaniče, neka te ne žaloste oni koji srljaju u nevjerstvo..." (El-Maide, 41), sve do riječi: "...a oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio — takvi su grješnici." (El-Maide, 47) Potom je Ibn Abbas zaključio: "Tako mi Allaha, ovi ajeti objavljeni su upravo o njima i na njih se odnose."

[حسن] [رواه أحمد]

U Medini su postojala jevrejska plemena Benu Kurejza i Benu Nedir. Jedno od njih je u doba džahilijjeta bilo moćnije i jače od drugog, pa su se međusobno dogovorili i postigli sporazum da će odšteta (krvarina) za ubijenog biti sljedeća: Ako ubijeni pripada jačem plemenu, a ubije ga neko iz slabijeg plemena, njegova krvarina će biti pedeset tovara žita. A ako ubijeni pripada slabijem plemenu, a ubije ga neko iz jačeg, njegova krvarina će biti dvostruka – stotinu tovara žita. Tako su postupali sve dok se Allahov Poslanik nije pojavio u Medini. Tada su mu se obje skupine pokorile i prihvatile njegov dolazak. U tom periodu Allahov Poslanik još nije bio izvojevao pobjedu nad svojim neprijateljima niti ih je prisilio na poslušnost, jer je to bilo na samom početku Hidžre, dok je među njima vladao sporazum i primirje. Tada je neko iz slabijeg plemena ubio čovjeka iz jačeg, pa je jače pleme poslalo poruku slabijem: "Pošaljite nam stotinu tovara, onako kako smo dogovorili." Slabije pleme odgovori: "Zar se ikada desilo da dva plemena koja imaju istu vjeru, porijeklo i mjesto boravka, imaju različitu krvarinu – da

za jedne ona bude duplo veća nego za druge? Mi smo vam to ranije davali samo zbog nepravde koju ste nam činili i iz straha od vas. A sada, kada je došao Muhammed, više vam to nikada nećemo davati." Gotovo je došlo do rata između njih, pa su se na kraju složili da za sudiju uzmu Allahovog Poslanika kako bi presudio među njima. Tada je jače pleme promislilo i reklo: "Tako nam Allaha, Muhammed vam neće dosuditi dvostruko više nego što dosuđuje njima. Oni su u pravu – to što smo im ranije uzimali bilo je samo zbog naše nepravde i naše nadmoći nad njima." Zatim su poslali ljude da tajno odu kod Muhammeda i saznaju njegovo mišljenje: ako im presudi onako kako žele, prihvatit će ga za sudiju, a ako ne presudi kako žele, odbacit će njegov sud i neće ga prihvatiti. Zato su potajno poslali neke munafike Allahovom Poslaniku kako bi saznali kakav će biti njegov sud. Kada su mu došli, Allah je obavijestio Svoga Poslanika o svemu što su skrivali i namjeravali. I tada je Allah objavio: "O Poslaniče, neka te ne žaloste oni koji srljaju u nevjerstvo od onih koji govore: 'Vjerujemo'..." (El-Maide, 41) Pa sve do riječi Uzvišenog: "A oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio – takvi su grješnici." (El-Maide, 47) Zatim je Abdullah ibn Abbas, radijallahu anhuma, rekao: "Tako mi Allaha, upravo o njima je objavljen govor Uzvišenog: 'A oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio — takvi su nevjernici.' (El-Maide, 44), i: '...takvi su nasilnici.' (El-Maide, 45), i: '...takvi su grješnici.' (El-Maide, 47) Upravo na njih se odnose riječi Uzvišenog."

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/65300